

68. JIRÁSKOVA HRONOVA

DNEŠNÍ PROGRAM:

Výstavní hala Jiráskova divadla v 10 hodin

Vernisáž výstavy

AMATÉRSKÉ DIVADLO

OBJEKTIVEM IVO MÍČKALA

Jiráskovo divadlo ve 13 a v 16.30 hodin

DS KRAKONOŠ Vysoké nad Jizerou

A. Ayckbourn: KDES TO BYL(A) V NOCI

SOKOLOVNA ve 14 a v 16.30 hodin

Divadlo HUDRADLO Zlín

M. Slavík: DOUPĚ

Náměstí ČSA v 15 hodin

Pochod SKAUTSKÉ KAPELY z Hradce Králové
městem

Před budovou JD v 15.30 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

68. JIRÁSKOVA HRONOVA

Park A. J. v 16.30 hodin

PROMENÁDNÍ KONCERT SKAUTSKÉ KAPELY

SOKOLOVNA v 18 a v 19.30 hodin

Divadlo MY Plzeň

F. Roberts, P. van Oosthjen, P. Podlaha:

MŮŽETE TO BYT I VY

STAROPADOLSKÁ HOSPODA ve 20.30 hod.

TANEČNÍ ZÁBAVA „Seznamte se prosím“

hraje MODEUS Hronov

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 21. hodin

OZVĚNY III. OTEVŘENÉ NÁRODNÍ

PŘEHLÍDKY PANTOMIMY A POHYBOVÉHO
DIVADLA

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM:

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 14.00 hodin

OZVĚNY III. OTEVŘENÉ NÁRODNÍ

PŘEHLÍDKY PANTOMIMY A POHYBOVÉHO
DIVADLA

Park AJ 15.00 h. DĚTSKÉ ODPOLEDNE V PARKU

Účinkují: BIELAWSKIE SOWIKY - dětský pěvecký

sbor z družebního města Bielawa v Polsku

DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR ZUŠ Hronov

DECHOVÝ ORCHESTR ZUŠ Hronov

MALÝ SÁL Jiráskova divadla v 16.15, 18.00, 20.00 h.

FINALISTÉ SČDO

SOKOLOVNA v 16.15 a 18.00 hodin

DOMINO Brno

INDIÁNSKÉ POHÁDKY

Divadlo HUDRADLO Zlín

M. Slavík: STOPĚT

JIRÁSKOVO DIVADLO v 19.30 a 22.00 hodin

Divadlo DUHA, Polná

P. Vaněk, J. Smejkalová: KDO JE TADY SLEPICE?

SOKOLOVNA ve 20.00 a 22.00 hodin

DS STOPA. Podještědské gymnázium Liberec

AHOJ BLÁZNE - POEZIE NE - SMYSLŮ

KAŽDÝ ZAČÁTEK JE HEZKÝ

Známé, úsloví praví, že každý začátek je těžký. Možná to je pravda, ale každý začátek je také hezký, plný nadějí, těšení, očekávání. Sjíždíme se do Hronova a před námi je řádka dnů, naplněných divadlem i setkáními se starými přáteli stejné krevní skupiny. O možných problémech či nezdarech, které se mohou přihodit, zatím ještě nic nevíme, a při příjezdu nás čeká hned několik dobrých zpráv. Pokud patříte k těm, kteří každý rok, sotva vkročí na náměstí, stočí pohled k přístavbě Jiráskova divadla, bude pro vás možná tou nejlepší zprávou, že příští rok touto dobou bude už doopravdy definitivně hotovo a Sál Josefa Čapka se stane dějištěm festivalových inscenací, kterým dosud poskytovala přístřeší Sokolovna, event. Malý sál JD. Také počásí je k nám letos velmi vlídné, takže už včera si mohli účastníci festivalu prodloužit první den až hluboko do noci. Na budově divadla vlaje australská, anglická, polská a slovenská vlajka, Jiráskův Hronov prohlubuje svůj statut mezinárodní akce. Lesk prvořadě události mu dodává i dnešní návštěva ministra kultury ČR Pavla Dostála. Příjemná očekávání, s kterými mnozí z nás do Hronova přijíždějí, mají předpoklady se naplnit, nabídka téměř pěti desítek představení, která se v průběhu festivalu odehrají, by měla uspokojit každého, byť v nabitých sálech budeme zažívat i trochu nepohodlí. Ale skutečností se stává, že festival je stále více přijímán i místními lidmi, kteří jej vzali za svůj a projevují zvýšený zájem o vstupenky, což je pro toto tradiční setkání amatérských divadelníků tím nejlepším důkazem smysluplnosti jejich počinání.

Začali jsme úslovím, na závěr si tedy připomeňme ještě jedno: Konec dobrý, všechno dobré. Abychom si to za týden mohli říci, pokusme si udělat festival takový, aby se nám líbil a abychom si z něho odváželi co nejvíce obohacujících zážitků. K tomu chce přispět i Zpravodaj, který vás bude i letos provázet festivalovými dny. Chce nejen přinášet reflexe inscenací, které jste zhlédli, ale odrážet i celkovou atmosféru Jiráskova Hronova, protože ta vypovídá o jeho podobě stejně podstatně, jako vlastní divadelní program. Zpravodaj je proto otevřen vašim připomínkám, dojmům a zážitkům, až po ty nejdrobnější postřehy. Spolupracovat na Zpravodaji znamená ostatně spoluvytvářet historii festivalu. Zkusíte to s námi? V redakci jste očekávání a vítání, a jak tvrdíme v úvodu, každý začátek je hezký, i ten novinářský.

Jaroslava Suchomelová

Useknuté ucho aneb Překrutný příběh o tom, kterak od bran staroslavného královského města Nymburka bylo nuceno poselstvo turecké s hanbou ujížděti

Divadlo hudby při MěKS,
Nymburk

DRŽTE SI UŠI, JEDEME DO HRONOVA

Být hronovským „předskokanem“ není žádný med a když vám ještě k tomu omarodí jeden z herců... Nikdo by se nymburským nedivil, kdyby si sbalili své saky a paky a namísto představení se v tichosti odporoučeli. Nakonec jim to pořadatelé vymluvili, a tak se publikum v nabitě Sokolovně dočkalo vyprávění o tom, kterak vilnému turčinovi žárlivý mlynář ucho mečem ušmíkl a město se dočkalo nové vodárenské věže.

Komedie Jana Řehounka patří k textům, jež se vztahují k lokálním zvláštnostem či pověstem a nejlépe tak mohou vyniknout při rozličných městských oslavách. Na nymburském rynku a s žejdlíkem tamního piva v ruce bych asi Useknuté ucho patřičně vychutnal i já. Ale přesto

inscenace tentokrát zabrala i ve značně jiné divácké konstelaci, zde v Hronově.

Nikoliv ovšem proto, že by režisér Jan Strejcovský dokázal z účelové hry vyrobit mimořádnou podívanou. Většina z toho, co se zde ve stylu divadla na divadle předvádí, je stokrát, ba tisíckrát viděné. Jenže s příchodem herce, který roli za chorého kolegu zaskočil na poslední chvíli a hrou se propotil s textem v ruce, se stalo něco mimořádného. Takový malý divadelní zázrak.

Ne snad, že by se představení vyvarovalo všelijakých nectností a účinkující začali hrát, jako by sem přijeli na melouch z Paříže od kolegy Brooka. Nic takového. Avšak s oním zákrokem se do atmosféry představení prosákla lehounká nejistota a rozechvělost - jak tohle dopadne? A s ní přišla i nefalšovaná upřímnost a opravdovost, jakou nikdy nezahrajete. A vstřícně naladěné publikum to vycítilo a přijalo tuhle bezelstnou hříčku za svou.

Divadelní soubor Kulturního střediska Velká Bystřice

Rajčatům se letos nedaří

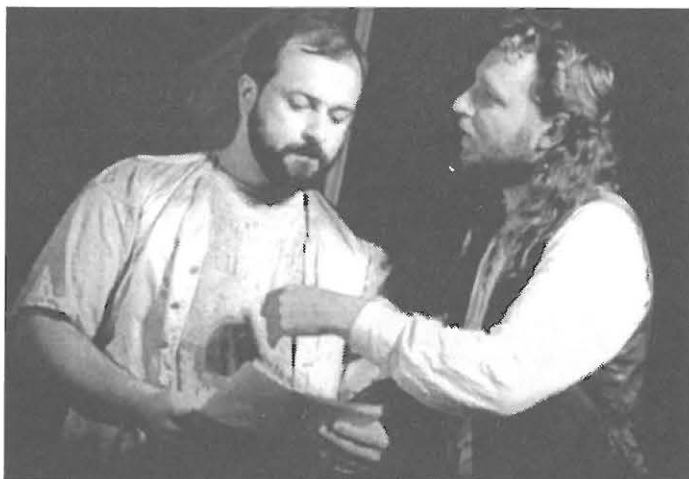
To velkobystřické podobné neštěstí a následně štěstí v neštěstí nepotkalo. Vlastně se jim to vyplnilo pouze z té první půlky. Konverzační komedie dá hodně zabrat i oštrilému a sehranému souboru - a to i profíkům! Natož divadlu, které - jak se praví ve festivalovém programu - nedávno obnovilo svou činnost.

Texty typu „Rajčat“ Johna Patricika se totiž chovají jako zrádná ba-

žina - navenek vyhlíží jako pevná zem, ale sotva došlápnete plnou vahou, začnete váznout v bahně. A s každým dalším chybným krokem se propadáte hlouběji a hlouběji. Konverzační komedie, to nejsou jen vtipně napsané dialogy a situace, a ani ty automaticky nezaručí salvy smíchu v hledišti. Herci musí trefit svou figuru tak, aby byla v daném žánru uvěřitelná a přesná. A pokud vyjde tato část zadání, pak už jim zbývá „jen“ rozehrát dialogy s lehkostí a dravostí čínských hráčů ping-pongu.

A právě to inscenace režiséra Tomáše Hradila postrádala, a tak není divu, že se Jiráskovo divadlo proměnilo v šumavskou slatinu, jejíž zdolání stálo nemalé úsilí herce i publikum. Nejpůsobivějším momentem večera se stal výstup, který geniálně propojil včerejší obě představení. Jakmile se na scéně začalo mluvit o střihání uší, připomněl se tím na pár chvil „turecký“ motiv z předcházející komedie. Zde nezbývá než vyseknout poklonu dramatické rafinovanosti organizátorů Jiráskova Hronova.

Zdeněk A. Tichý

Snímek z představení Useknuté ucho - Divadlo hudby při MěKS, Nymburk

Hronovská dechovka vábila k ohni

Ryčný pochod hronovské dechovky zazněl do páteční noci, kterou prozářily plameny dvou pochodní, a domácí i přespolní se vydali do parku Aloise Jiráska k tradičnímu Ohni přátelství. Cesťou se ještě zastavili před budovou divadla, kde se ceremoniálního vztyčení festivalové vlajky zúčastnil i americký šerif - jinak jeden z účinkujících z komedie Rajčatům se letos nedaří.

A pak již průvod dorazil do amfiteátru, v němž se sešel překvapivě početný zástup. Možná nějakých pět set, šest set lidí - jako by

si všichni chtěli vynahradiť loňský rozmoklý začátek festivalu. Starosta ing. Miroslav Houštěk připomněl, že oheň, který se zde rozhořel, je symbolem přátelství, jež se zrodilo také díky divadlu. Přítomné pozdravili rovněž lektori z Belgie, kteří prohlásili, že jsou příjemně překvapeni úrovní i nadšením svých stážistů. A pak již „slovo“ patřilo hronovské kapele Modeus, která si do svého programu zařadila symbolicky jako první píseň bratří Nedvědů Kočovní herci tu jsou...

(zat)

SPONZOŘI 68. JIRÁSKOVA HRONOVA

Rubena
Člen skupiny O Česká gumárenská společnost

SOMA
Nealko Hejtmánkovice, a.s.

Comet
HRADEC KRÁLOVÉ

EX-ORIOR
HRONOV

VCE
HRADEC KRÁLOVÉ

VCP
Východočeská plynárenská a.s.
Hradec Králové

ZP
ČS-ZIVNOSTENSKÁ POJIŠŤOVNA, a.s.
Člen Finanční skupiny České spořitelny

ANKETA - ANKETA - ANKETA - ANKETA

První (hrůzné i krásné) divadelní zážitky

Pro někoho představuje první setkání s divadlem děsivou noční můru, které se nezbaví do smrti. Pro jiné je naopak vzpomínka na první divadelní představení spojená s pocitem totální slasti, srovnatelným snad jen s radostí z první zdařile uplácené bábovičky na pískovišti. Někdo ono trauma či rozkoš prožíval coby prostý divák, někdo dokonce přímo na prknech znamenajících svět. Ať tak či onak, divadlo se nás drží - řečeno slovy klasika - jako husita cepu. (zat)

Nejsem si úplně jistý, ale myslím, že to byl Bleděmodrý Petr v plzeňské Alfě. Chodil jsme tehdy do školky nebo do první třídy a hrozně mě švalo, že se tam žijí lidé cpali mezi loutky. A celé představení končilo odpornou písní, v níž se zpívalo: „Rybí ůk, ůk, ůk...“ (Jako „fůr“ na rybí tuk.) A bylo to tak blbý, až mně to přišlo úchylný.

A pak jsem jednou, to už jsem byl větší, oplakal, když jsem musel jít s otcem do činohry na Sen noci svatojánské. Chtěl jsem se totiž koukat v televizi na nějakou českou sci-fi.

Marek Bečka,

herec souboru Buchty a loutky

O tom, jak jsem poprvé navštívila divadlo, mi vyprávěl tatínek. Bylo to u nás doma v České Lípě, naši mě oblékli do nádherných šateček, načešali vlasy a vyrazili jsme na nějakou pohádku. A já jsem usnula a začala jsem chrápat.

Rodiče hráli divadlo a já jsem s nimi - to jsem byla v jeslích nebo ve školce - mohla chodit na zkoušky. Maminka hrála jednou chytrou ševcovou a tatínek čerta, který se přilepil na židli, aby neodnesl jejího manžela. Hrozně jsem chtěla hrát s nimi, ale nebyla tam pro mě žádná role. A tak jsem se alespoň při představení mohla vytahovat před ostatními dětmi. Zatímco se bály, tak já byla nad věcí, protože jsem dobře věděla, že je to jen divadlo.

Denisa Nová,

herečka Dejvického divadla

Poprvé jsem se s divadelní přetvářkou setkal při jedné mikulášské nadílce, kdy na mě podivná bytost huhlala přes vatové pseudovousy žádost o básničku a její kumpán k tomu chřestil kravským řetězem. Pro jistotu jsem se tedy střelbitě vzdálil z dosahu těchto šilenců, které nezodpovědní rodičové vpustili do baráku. A pod tou postelí jsem se po-
čůral.

Na jevišti jsem poprvé stanul v útlém školním věku, kdy nám loutkáři sehráli jakýsi špil o medvědovi a medvíďatech a pak vybidli žactvo, ať si také vyzkouší svou dovednost ve vodění javajek. Své spolužáky jsem tehdy přechušoval o hlavu, a tak jsem kromě medvěda ztvárnil také pohyblivé mraveniště. Za odměnu jsme si mohli vybrat, zda chceme bonboniéru nebo samorost. Já, coby dítko poněkud materiálně založené, jsem si vybral samorost. Ale ti šmíráci nás podfoukli! Vrazilí nám oby-

čejná lízátká s tím, že je to samorost i bonboniéra v jednom.

Zdeněk A. Tichý, redaktor Zpravodaje Jiráskova Hronova, MF Dnes a externí šéfredaktor čtvrtletníku Hec - přítel člověka

Bylo mi něco kolem sedmi let a hrál jsem s ochotníky v Hradci Králové v představení, kde na mě poprvé v mém životě navlékli bílé punčocháče, což mně bylo velmi nepříjemné. A pán, co hrál jednu z hlavních rolí, byl opilej jak slíva. Režisérka mu při zkouškách říkala, ať tak nekřičí a nerve kulisy. Ale všechno bylo marné - jakmile ucítil

diváky, tak se do toho opřel tak, že jednu kulisu shodil rovnou na nápo-
vědu, které spadly brýle. Do toho zmatku začala ta paní křičet: „Já už nemůžu napovídat, protože na to nevidím!“ A hlediště bouřilo smíchy, ačkoliv to byl nějaký tragický kousek.

V sedmé třídě jsem si pak zahrál v Bylo nás pět Petra Bajzu. Miloval jsem holku, co hrála Rampepurdu. Ale ona chodila a říkala: „To je jen divadlo...“

Milan Schejbal, režisér a umělecký šéf Divadla ABC, též pak opomíjený herecký talent

ZEMSKÉ NOVINY

mediální partner 68. Jiráskova Hronova

„Daňové úlevy stavebníkům“, „Vzory právních podání“, „Promlčení-spojenec i protivník (plynutí času má pro mnohé z nás své vážné důsledky)“, „Máte pocit, že vám teče do bot? (nahlédněte do listiny vašich práv a svobod)“. Taková jsou některá z témat, kterým se ve své rubrice Právní sebeobrana věnují Zemské noviny. A navíc - právní rady jsou pro čtenáře a předplatitele ZN zdarma! Stejně tak jsou pro příznivce Zemských novin zdarma připraveny Řádky důvěry - seznamka a poradna pro komplikované životní situace. Zemským novinám patří mezi seriózními deníky třetí místo ve čtenosti. Denně je přečteno téměř půl miliónu lidí, o víkendu dokonce 660 000! Každý den v ZN najdete novou novinovou přílohu. V pondělí v příloze Do toho! kompletní sport i z regionů, v úterý je připraven pro spotřebitele Rádce, ve středu se dozvíte v Apatyce, jak na zdraví tradičně i netradičně, ve čtvrtek vychází vedle Inspirace (současné životní trendy) i první specializovaná barevná příloha Hobby. Fejetony, tipy pro volné chvíle, ale i povídky jsou připraveny v pestrém čtení na víkend. Naš domov a v sobotu vedle barevného TV magazínu i rady a informace pro motoristy Auto-moto. V pravidelných čtenářských soutěžích můžete vyhrát hodnotné ceny. V loňském roce jsme mezi předplatitele ZN mimo jiné rozdělili 150 000 Kč, hlavní výhrou byl krásný automobil Ford Ka. Letos si velkou oblibu získala soutěž 3x1000 denně, kdy zatím získali naši čtenáři téměř 100 000 korun. Informujte se na možnost obdržet Zemské noviny na telefonní lince ZN, kam se lze z celé ČR dovolat bezplatně! INFOLINKA ZN: 0800 158 658.

Jana Hanušková, marketing a propagace ZN

Chcete mě?

Stalo se módou, že laureáti rozličných ankety a soutěží o svá ocenění jaksi nestojí. Před televizními kamerami

nezapanáčují, rodičům a sponzorům za vychování nepoděkují. Něco podobného se přihodilo i po loňském udělení Zlatého Aloise, tedy ilegální ceny Jiráskova Hronova. S drtivou převahou ji získala - s počtem 40 bodů - inscenace Roku na vsi v podání Divadelního souboru bratří Mrštíků z Boleradice. Avšak rok se s rokem sešel a Zlatý Alois dosud nebyl předán.

Samozvaný komitét pro udělování Zlatého Aloise nicméně předpokládá, že jde o pouhé nedopatření. Vždyť přebírat ilegální cenu není stejné, jako když si vyrazíte do Los Angeles pro Oscara. Kdo nemá ty správné odbojácko-partyzánské vlohy, ten se zkrátka může s Aloisem minout. Tímto oznámením tedy chceme vše napravit, opravit, vyžehlit a vůbec spláchnout, a tak se na Boleradické obracíme - spolu s Martou Kubišovou - s výzvou: Chcete mě?

Zlatý Alois udělený za rok 1997 je nenáročný a velice přítulný - jak dokládá přiložená fotografie. Není ani

náročný na místo - snadno ho umístíte na policii a nočním stolku a hravě přepravíte v malém kufříku či větší dámské kabelce. Jeho hladká a lesklá srst má podle některých odborníků odstín pravé zeleni svinibrodské, avšak jiní experti ji přirovnávají spíše ke žlutáskovi vykuchanému z bachoru jalovice.

Budeme rádi, když se loňského Zlatého Aloise (t.č. deponovaného v redakci Zpravodaje) ujmou jeho právo-
platní držitelé nebo jejich známi, příbuzní či dědicové, kteří by ho byli ochotni do Boleradice doručit. Bez divadelní společnosti se totiž Alois stává zádušným a ilegální komitét, jenž ho dosud opatroval, již dále nemůže financovat jeho návštěvy u psychoanalytika.

Zároveň jest nám velkou ctí, že můžeme vyhlásit anketu Zlatý Alois 1998, čímž tato akce vstupuje do svého třetího ročníku. Pro pořádek připomínáme, že nominace případných laureátů (lhotejno zda inscenací, kulisá-

ků, hereček či biletárek) probíhají tzv. třístupňovou kaskádou. Každý z porotního hejna, v němž jsou lidé z mimožemšťanů rozličných profesí, má tři hlasy ohodnocené bodovým rozpětím 5 - 3 - 1. Ten, kdo nasýlí nejvíce bodů, získá Zlatého Aloise 1998. (V případě rovnosti bodů rozhoduje největší počet nejlepších udělených míst.) Podobu nového Aloise zveřejníme v některém z příštích čísel Zpravodaje.

(zat)

P.S.: Soutěžní otázka

Na snímku drží sošku Zlatého Aloise:

- Marta Kubišová,
- Milan Schejbal převlečený za Denisu Novou,
- Marta Kubišová převlečená za Milana Schejbala,
- Denisa Nová - vkusně oblečená.

Správné i nesprávné odpovědi adresujte do redakce Zpravodaje. Zde z nich vylosujeme pět šťastlivců, kteří postoupí do dalšího kola losování.

Dílna pro mladé amatérské divadelníky /14. - 23. srpna 1998, ŠUMPERK

Také letos, jak již bylo avizováno v d'ARTAMAnu a ve Zpravodaji Šrámkova Písku, proběhne v Šumperku Dílna pro mladé amatérské divadelníky. Tato vzdělávací akce chce poskytnout inspiraci jak pokročilejším, tak i méně pokročilým divadelníkům, a to v širší rozsahu, ze kterého by si mohl vybrat každý. Letošní ročník bude pracovat v těchto třídách po cca 12-15 účastnících:

A Jana Koubková - Interpretace

Rytmizovaná mluva, tedy rap, voiceband. Hrání se s češtinou, rytmus, improvizace všeho druhu, zpívání čehokoliv, jednotlivě i sborově. V závěru bz se mělo dospět k veřejnému happeningu, kde každý uplatní svou osobnost.

B Petr Nůsek - Jevištní šerm a akční prvky na jevišti

Základy šermu, zejména s ohledem na jeviště, kaskadérství a jevištní akce. Lektor je historický šermíř, který vedl v Šumperku dílny již v letech 1995 a 1996, zájem o ně však stále trvá.

C Michal Hecht - Pantomima a pohybové divadlo

Účastníci by se měli na této dílně seznámit se základy klasické i moderní pantominy, improvizace, akrobacie a jevištního pohybu vůbec. Všichni se zúčastní práce na realizaci nonverbálních projektů.

D Brian Dic Wheeler - Commedia dell Arte and Physical Comedy

Americký lektor, který působil jako profesionální klaun a žonglér, jako režisér a v současné době je uměleckým ředitelem divadla v Connecticutu. Do České republiky se vrací, dílna bude vedena anglicky s tlumočníci, alespoň základy angličtiny budou zřejmě nutné.

E Jozef Krasula - Režijní-dramaturgicko-herecká dílna určená divadelníkem s aspoň minimálními zkušenostmi a ambicemi tvořit.

Lektor vyžaduje znalost základních děl N. V. Gogola s důrazem na hru Ženitba.

F Jaromír Janeček a Ivan Jiřík - Režijní herecká práce v divadle interpretačního typu - od textu na jevišti

Rozvoj fantazie, její vědomé užití při práci na divadelním monologu a dialogu. Je třeba znát Rostandova Cyrana z Bergeracu a přinést výtisk hry s sebou.

Doplňkový program bude obsahovat představení, besedy, projekce atd.

Dílny jsou namnoze již zaplněny, v případě zájmu se obraťte v průběhu JH na pracovníka ARTAMY Karla Tomase, kterého můžete potkat v průběhu celého JH na festivalových akcích. Podá vám bližší informace o možnostech účasti, které jsou ještě k dispozici. Pro informaci sdělujeme, že účastnický poplatek činí letos 1050 Kč. (red)

FEMAD festival a dílna divadla pro děti v Libici nad Cidlinou, 18. - 20. a 25. - 27. září 1998

Přes své specifické zaměření na oblast divadla je FEMAD především tribuna a dílna moderního divadelního myšlení, inspirace a hledání umělecké kvality. Poskytuje mimořádnou možnost seznámit se s tím nejzajímavějším, co vzniklo v oblasti divadla, určeného dětskému publiku, uvidět širokou druhovou a žánrovou paletu inscenací, inspirovat se výsledky předních profesionálních i amatérských souborů dospělých i dětí, účastnit se rozprav divadelníků a získat dramaturgické podněty i poznatky potřebné zejména pro pedagogické pracovníky, kteří organizují návštěvy dětí v divadlech. Kromě vlastních divadelních představení bude letošní FEMAD obsahovat semináře k inscenacím, jejichž lektory by měli být Alena Urbanová, Milan Schejbal, Dita Nacházlová, dr. Josef Valenta, dr. Ivana Veltrubská, dr. František Zborník, Aleš Bergman, Vladimír Zajíc, dr. Andrej Gjurč. Dále se uskuteční semináře pedagogů, seminář dětí a průzkumové skupiny dětí.

FEMADu se můžete zúčastnit jako seminaristé - tvůrci divadla pro děti nebo jako pozorovatelé. Seminaristé uhradí symbolický účastnický poplatek 200 Kč za jeden víkend, za oba tedy 400 Kč a budou mít bezplatný vstup na představení a bezplatné ubytování v tělocvičně SOUZ v Libici n. Cidlinou, pokud si přivezou vlastní spací pytel a karimatku, nebo ubytování v Poděbradech v zařízení internátního typu v ceně 150 Kč za jeden víkend. Pozorovatelé se zúčastní za stejných podmínek, za ubytování v Libici zaplatí 50 Kč, event. si mohou objednat hotel v Poděbradech za značně vyšší cenu. FEMAD otevírá možnost účasti i vašim dětem ve věku od 6 do 15 let.

Všechny informace o možnosti účasti na FEMADu vám v průběhu celého JH poskytne pracovník ARTAMY PhDr. Milan Strotzer. (red)

Vaše účast na JH se nevyčerpává Vaším vystoupením, vzkazuje všem účastníkům festivalu odborný pracovník ARTAMY pro amatérské divadlo PhDr. Milan Strotzer. Svůj vzkaz a výzvu zformuloval do dvou bodů:

1. Je jakousi nepsanou povinností zúčastnit se tzv. PC - semináře (Problémový klub), který reflektuje všechny inscenace, uvedené v základním programu JH a je otevřen všem. PC není sice určen k obligátním rozhovorům a hodnocením, ale k tomu, aby využil inscenací k pojmenování pozitivních a problémových jevů, dával je do souvislosti mezidruhových i přesahujících divadlo samo. Zkrátka je tu k tomu, abychom se zamýšleli nad divadelními aktivitami a tvorbou a hledali další cesty a možnosti divadla. Obvykle se to neobejde bez určitých hodnotících soudů, a auditorium jistě uvítá, když mu umožníte nahlédnout do procesu Vašeho tvoření a myšlení. Problémový klub Vás očekává každý den v průběhu JH, počínaje nedělí 2. srpna vždy od 14 do 16 hod. v jídelně Hotelové školy na Čapkově ulici, občerstvení bude zajištěno.

2. Členové divadelních souborů mají možnost vyslechnout obligátní rozbor a hodnocení inscenace svého souboru, jak jsme byli zvyklí na postupových přehlídkách. Naším přáním je, abyste této příležitosti využili. Hodnotit nebudou renomovaní porotci, ale posluchači Kurzu praktické režie, který má v učebním plánu disciplínu nazvanou „kritické hodnocení“. Je něco jiného hodnotit v kroužku důvěrně známých lidí, a něco zcela jiného je předstoupit se svými názory a postřehy před souborem, který inscenaci stvořil. A právě proto vás moc potřebujeme. Jen tak se mohou posluchači Kurzu něčemu novému přiučit. Ostatně i vás by mohl zajímat soud lidí, kteří jsou s vámi takřkajíc na stejné lodi, jen třeba ve vedlejší třídě. Rozbory a hodnocení inscenací budou probíhat od pondělí 3. srpna do pátku 7. srpna včetně k vybraným inscenacím vždy od 10 do 10.45 hod. v Hotelové škole, 1. patro, učebna č. 8.

Těšíme se na vaši aktivní účast na obou diskusních fórech.

TEXTONNIA CZECH
s.r.o.

střípky

Kdo zaspal dnešní dopolední vernisáž fotografie Ivo Mičkala ve výstavní hale Jiráskova divadla, nemusí nikterak zoufat. Expozice, jež mapuje festivalové dění minulých ročníků, zde bude otevřena po celou dobu konání Jiráskova Hronova.

Milci dobrého čaje a pohody budou mít na letošním Jiráskově Hronově přé. Mohou totiž navštívit Hronovskou čajovnu, jež sídlí vedle městského úřadu a obchodu Sluníčko, nebo Ostravskou čajovnu, která se nalézá v „hangárech“ - k nim vede cesta přes Jiráskovy sady, kolem pódia a dále vyznačenou cestíčkou... V nabídce jsou kupříkladu čaje japonské, čínské, indické a turecké, vodní dýmky s egyptským ovocným tabákem, arabské jídlo kus kus, pistácie či orientální hudba. Připraven je i stánek se zbožím ze zamořských krajů. Otevírací doba obou čajoven je od 14 hodin.

Pro ty, koho neuspokojí čajové dýchánky, raději by slupli něco vydatnějšího a schází jim mléčný bar na náměstí, máme dobrou zprávu. Své bohaté zásoby jim nabízí rovněž večerka „Pája“ za Staropadoleskou hospodou, která má otevřeno denně od 8 do 20 hodin. K máni zde je prý i neuvěřitelných třicet druhů piva!

Kdo chce nahlédnout do budoucnosti své či svých příbuzných a známých, ten si může nechat vyhotovit osobní horoskop od astroločky Aleny Kárníkové. A to v úterý, středu či čtvrtek - vždy od 13 hodin - ve škole pod kostelem. A co pro to dotyční mají podniknout? Zjistit jméno, příjmení, datum, místo a hodinu narození vybrané osoby, napsat na listěček, přiložit stokorunu a objednat se v informačním středisku Jiráskova Hronova. Zároveň se tak prý můžete dopátrat toho, který kámen, druh čaje nebo barva vám budou nejlépe sloužit ke kondici i ke zdraví.

Zatímco o loňském kolegovi z redakce Zpravodaje Vladimíru Hulcovi můžeme s jistotou říci, že namísto do východních Čech zamířil do Avignonu, o pobytu jeho nástupce - Vladimíra Mikulky - jsme do dnešních raních hodin neměli zprávy žádné. Pokud ho potkáte, vyřídte mu prosím náš vzkaz: „Neváhej a přijď! Chybí nám třetí do redakčního mariáše!“

H R O N O V

Vydává Organizační štáb
68. Jiráskova Hronova

Šéfredaktorka:

Jaroslava Suchomelová

Redaktoři:

Zdeněk A. Tichý, Vladimír Mikulka

Fotograf: Ivo Mičkal

Technický redaktor: Marek Zhibo

Cena 5 Kč